

Selena.

Hur styhögt böljan swallar,
Mot skeppets höga stam,
Och vågens elo skallar
Mot himlabrynets rand.

Selena, ad Selena,
Hwar är du nu min brud,
I djupet sjunker neder,
I härlig brudastrud.

Si sjöfrun härligt stiger,
Ner i sin blåa sal,
Hur guldbeprydd och firad,
Hon ser Selenas fall.

Ditt skepp skall föra mig,
Långt ut på wilda haf,
Der vågen brusar förfärlig,
Fast jag ej går i qwas.

Selena ad Selena,
Säg mig hwarthän det bär
Säg mig hwar du skall hamna
Jag följer hwar du är.

Min hulda engel blif,
Jag ständigt dig må dölja,
I strider som i frid,
Jag alltid dig skall följa.

O hwilken englabild!
Jag i ditt anlet skådar.
Du är så huld och mild,
I allt der du får råda.

Skall wi ej än en gång
Så lyckeliga blifwa,
Då wid vår enkla sång,
Jag semt derom skall strida.

Allt hopp förloradt är,
Allt lugn för mig har flytt.
Du har en annan kär,
Den du mot mig förbytt.

Mitt hjerta mer ej brinner,
Af ångslan och af sorg,
Jag snart till grafven hinner,
Der blir min lugna borg.

Det lif skall ock en gång,
Ett ewigt offer blifwa,
Tänk då på denna sång,
Mot kärlek mer ej strida.

Farväl min hulda mö,
I grafven wi nog träffas,
Då wintrens kalla snö
Vårt hjerta nog skall wäcka.

Pris: 2 R. banko.

Stockholm,
Typografiska Föreningens Boktryckeri,
1888.